

„Последицитѣ доказаха, че смѣткитѣ на апостолитѣ били вѣрни . . . Най-после и цѣлиятъ народъ да бѣ подготвенъ за борба, пакъ щѣхме да имаме касапница — турската войска следъ една година се би упорито съ могъща Русия“*).

България била раздѣлена на 5 революционни окръжи: 1) Търновски, въ който отивалъ Ст. Стамболовъ и др., 2) Сливенски, 3) Пловдивски съ Волловъ, Бенковски и др., 4) Вратчански съ Заимовъ и др. и 5) Софийски съ Н. Обретеновъ и др.

Вмѣсто Ст.-Загора, гдето революционното движение било разсипано въ септемврийското въстание, сега Сливенъ билъ избранъ за сръдецъ на втория по важностъ революционенъ окръгъ следъ Търновския. За главенъ апостолъ тамъ билъ опредѣленъ Иларионъ Драгостиновъ, а негови помощници — Георги Обретеновъ и опитния Стоилъ воевода, който да организира и ръководи чета въ Стара-планина.

Съвещанията, по Н. Обретеновъ, траяли отъ 11. ноемврий до 25. декемврий. Н. Обретеновъ разправя неизвестния до сега инцидентъ: Мислили, че всичко е тайно и никой нищо не знае. Но на Коледа (25. декемврий) видѣли на вратата стражаръ съ пушка, не пуща никой да излѣзе вънъ отъ двора. Всички вжтре въ кжщата били арестувани. Тогавя Стамболовъ и Иларионъ Драгостиновъ, които говорѣли добре френски, прескочали оградата на съседния дворъ и отъ тамъ излѣзли и отишли при прокурора, младъ човѣкъ. Той дошелъ, изпждилъ стражата, но казалъ на революционеритѣ да се прѣснатъ за нѣколко дни, докато се разясни работата. Отпосле се научили, че турскитѣ шпиони узнали за тѣхнитѣ съвещания. Полицейскитѣ приставъ, арменецъ, се споразумѣлъ съ Али ефенди, паспортенъ приставъ въ Русе, да ги арестува и

*) Д. Страшимировъ, цит. съч. стр. 280.